

„PÜHA PEREKONNA SUURPÜHA C AASTAL

(Esimene lugemine Si 3:2-6.12-14)

Lugemine Siiraki tarkuseraamatust:

Issand austab isa tema laste kaudu ja kinnitab ema õigust oma poegade üle. Kes austab isa, teeb heaks oma patu, kes peab lugu emast, kogub endale varandust. Kes isa austab, sellel on hea meel oma lastest; siis kui ta palvetab, võetakse tema palve kuulda. Kes austab oma isa, selle elu on pikk, ja kes Issanda sõna kuulab, selle ema on rahul. Mu poeg, kanna hoolt oma isa eest siis, kui ta vanaks jääb, ja ära kurvasta teda ta eluajal. Ole temaga kannatlik, kui tema aru jääb nõdraks, ja ära pilka teda, kui sina oled täies väes. Sest halastus isa vastu ei unune ja loeb sulle patuohvri eest. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 128:1-2. 3. 4-5. R: 1)

R: Õnnis on see, kes käib Issanda teedel.

Õnnis on inimene, kel on aukartust Issanda vastu,
kes käib Issanda teedel.

Su oma kätetöö toidab sind,
sa oled õnnis ja su käsi käib hästi.

R:

Sinu naine on nagu viljakas viinapuu
su kodutares.

Sinu lapsed on nagu õlipuu võsud
ümber su laua.

R:

Jah, nii õnnistatakse inimest,
kel on aukartust Issanda vastu.
Issand õnnistagu sind Siionist
ja sa näed Jeruusalemma head põlve, kogu oma eluaja.

R:

(Teine lugemine Kl 3:12-21)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, rõivastuge nagu armastatud pühad ja Jumala äravalitud südamliku kaastunde, lahkuse, leplikkuse, tasaduse ja kannatlikkusega. Taluge üksteist ja andke üksteisele andeks, kui ühel on teisele midagi ette heita. Nii nagu Issand on teile andeks andnud, nõnda tehke teiegi. Aga üle kõige olgu armastus, sest selles on ühtsus ja täiuslikkus. Valitsegu teie meelte üle Kristuse rahu, sest selles te olete kutsutud nagu ühe ihu liikmed. Kristuse sõna elagu teie keskel kõiges oma rikkuses. Manitsege ja õpetage üksteist kõige tarkusega, lauldes psalme, hümne ja vaimulikke laule, nii nagu Vaim annab, sest teie olete Jumala armu all. Ja kõik, mida te teete, olgu tehtud Issanda Jeesuse nimel, tänades tema läbi Jumalat Isa. Naised, seadke end meeste tahte järgi, nagu on sünnis Issandas. Mehed, armastage oma naisi ja ärge olge nende vastu karmid. Lapsed, olge oma vanemaile kõiges kuulekad, sest see on Issandale meelepärane. Isad, ärge kiusake oma lapsi taga, et nad ei kaotaks julgust. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Kl 3:15a.16a)

Halleluuja. Kristuse rahu olgu teie keskel,
Kristuse sõna olgu teie südames. Halleluuja

(Evangeelium Lk 2:41-52)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesuse vanemad käisid igal aastal paasapühadel Jeruusalemmas. Kui Jeesus oli saanud kaheteistkümneaastaseks, läksid nad üheskoos pühadeaja kombe järgi üles Jeruusalemma. Kui nad olid pärast nende päevade möödumist teel kodu poole, jäi Jeesus Jeruusalemma, ent tema vanemad ei teadnud seda. Aga et nad arvasid tema olevat teekaaslaste seas, käisid nad ära ühe päeva tee ja hakkasid alles siis otsima teda sugulaste ja tuttavate juurest. Ja kui nad teda ei leidnud, pöördusid nad teda otsides tagasi Jeruusalemma.

Kolme päeva pärast sündis, et nad leidsid Jeesuse pühakojas istumas õpetajate keskel neid kuulamas ja küsitlemas. Kõik, kes teda kuulsid, olid hämmastunud tema mõistusest ja ta vastustest. Ja Jeesuse vanemad olid teda nähes jahmunud ning ta ema ütles talle: “Poeg, miks sa oled meile nõnda teinud? Vaata, su isa ja mina oleme sind südamevaluga otsinud.” Ent tema ütles neile: “Miks te siis olete mind otsinud? Kas te ei teadnud, et ma pean olema neis paigus, mis on mu Isa päralt?” Aga nemad ei mõistnud neid sõnu, mis ta neile rääkis.

Siis läks Jeesus koos nendega ja tuli Naatsaretti ning oli neile allaheitlik. Tema ema hoidis kõik

need lood oma südames alal. Ja Jeesus kasvas tarkuses ja pikkuses ja armus Jumala ja inimeste juures.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, millal saab inimene oma mõistuselt täiskasvanuks? Tegelikult hakkavad juba väikesed lapsedki mõnedest põhitõdedest aru saama, ning hiljemalt puberteediajaks peaks neil olema selgeks saanud, et kõik täiskasvanud inimesed ei ole tingimata targad ja vastutustundlikud. Täiskasvanute maailm ei erinegi nii suurel määral laste omast, ainult et täiskasvanute sõjamängus ei tõuse tapetud pärast mängu lõppu riietelt tolmu kloppides maast üles. Kui see, mis sünnib, ei ole enam mäng, siis nimetatakse seda eluks... ning märkamatult haarab elu ka laste mängud järk-järgult enesesse.

Lapsed on õhinal valmis mängudega liituma, kuid tegelikult saavad ka nemad üsna varsti aru, kust lõpeb mäng, ja nende ees seisavad ülesanded mida nad sageli parimagi tahtmise juures ei ole võimelised ise lahendama. Eriti just siis vajavad nad täiskasvanute tähelepanu, nõu, abi ja kaitset. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Jumal lõi inimese meheks ja naiseks. Pühasid kirju lugedes torkab aga silma, et Jumalat ennast kujutatakse nendes enamasti mehena. Eriti viimastel sajanditel tekitab see õrnema soo esindajate seas pahameelt: miks on Jumal määranud naistele nii teravalt teisejärgulise rolli? Kuid teisalt oleme õppinud ajaloost sedagi, et kui mees on perekonna pea, siis sageli on naine kaelaks, mis suudab seda pead pöörata enda soovitud suunas. See tähendab – ta oskab oma soove ja eesmärke mehele edastada nii, et mees hakkab uskuma: need on tema enda eesmärgid ja ta on täiesti vabatahtlikult otsustanud just täpselt niimoodi käituda.

Kes küll jõuaks ära rääkida kõiki neid vanu lugusid meeste enesekindlusele ja jõule rajatud meelevallast ja naiseliku võimu pehmetest taktikatest. Paraku selles maailmas suudaks õigeid otsuseid teha vaid tõeline prohvet, kes teaks täpselt ette, mis sündima hakkab ja kellel on õigus. Tavaliste inimeste tahtmistel puhul on üsna ettearvamatu, kumb annab paremaid tulemusi: kas meeste niiõelda “iseenese tarkusest” tehtud otsused, või niinimetatud naiselik vaist, mis püüab lõpptulemust aimata loogilisest mõttekäigust ette rutates.

Üldiselt võib siiski järeldada, et parimad asjad siin maailmas sünnivad siis, kui mehed ja naised kuuluvad üksteist ära ja teevad koostööd. Tihtipeale tulevad mehed välja esimese impulsi, esimese

ideega, kuid naised näevad kohe ära nende ideede teostamise kitsaskohad. Kui siis lõpuks saab niisuguses koostöös teoks mõni toimiv projekt, siis on tihti raske öelda, kes on selle jaoks rohkem ära teinud, kas mees või naine. Paraku, nagu sageli juhtub, kipuvad saavutuste eest ikka mehed kogu au endale võtma. Parimaks lahenduseks oleks siiski alati sugudevaheline positiivne sünergia, ligitõmme ja terviklikkusekogemus.

Armsad õed ja vennad, kui palju võttis Jeesus eeskujuna oma kasuisast Joosepist, või kui palju õppis ta oma emalt Maarjalt, seda on raske öelda, sest juba lapsest peale teadis Jeesus kes ta on ja kus on tema päris isa koda. Niisamuti peame meie keskenduma üha rohkem oma isale, kes on taevas... Või tegelikult... kasuisale, sest nagu ütleb Apostel Paulus: kõik, keda iganes Jumala Vaim juhib, on Jumala lapsed. Sest te ei ole saanud orjuse vaimu, et peaksite jälle kartma, vaid te olete saanud lapseõiguse Vaimu, kelles me hüüame: “Abba! Isa!” Seesama Vaim tunnistab koos meie vaimuga, et me oleme Jumala lapsed. Rm 8:14-16 Amen.